

Til Statsforvalteren

Dato; 14.1.2023

Innspill til høringsutspill om verneplan for Østmarka

Etter å ha lest høringsutspillet blir jeg til tross for involveringen av diverse instanser og tiltak for å innhente innspill og synspunkter, slått av at dette fremlegges uten reelle alternativer. Valget står nå slik det er fremlagt som mellom mer vern eller enda mer vern.

Min stemme går til fortsatt vern slik det i dag er vernet gjennom Markaloven, som etter mitt skjønn fungerer utmerket slik det foreligger i dag.

Mitt innspill har intet mandat på vegne av andre, men fordi jeg både er en aktiv bruker av Østmarka gjennom snart 50 år (jeg er 54), nabo til Østmarka, trener for Lørenskog Cykleklubb barn/unge og oppmann i Stovnerkameratene IL/Sykkel har jeg god kjennskap til oppfatningen hos de jeg trener med og er trener for.

Min bakgrunn er altså å være en svært aktiv bruker og tilrettelegger av aktivitet på, løp, orientering, ski og terrengsykkel i Østmarka i en årrekke, og med det menes hele Østmarka fra Nord til Sør.

I dag er mitt fokus terrengsykling. Jeg har syklet på sti i Østmarka siden 12-15 års alderen, når de første terrengsyklene ble introdusert på markedet. Jeg har trent selv, trent andre og syklet konkurranser (Østmarksrittet, Terrengsykkelrittet) i marka mer og lengre enn de fleste, og har således god innsikt i denne delen av bruken i Østmarka.

Så registrerer jeg at det i kapittel 2.1 fremkommer at Østmarkas Venner har tatt initiativet, hvilket ikke er overraskende.

Østmarkas Venner representerer på ingen måte Østmarkas brukere som sådan, har ikke mandat til dette, og i hvert fall ikke på vegne av meg og mine likesinnede. At man ikke er enige med Østmarkas venner, betyr ikke at man er uvenner av Østmarka. Tvert imot er og kan en ha minst like stor eller større forkjærlighet for Østmarka som friluftsområde. At Østmarkas venner tillates å legge premissene for høringen og den gjennomførte prosessen frem til høringen slik det her fremgår oppleves som urimelig og ubalansert.

Jeg oppfordrer derfor Statsforvalteren å undersøke hvor mange medlemmer av idrettslag som omkranser Østmarka, og som blir negativt berørt av mer vern. Det være seg skiklubber med behov for tilrettelegging av skispor, orienteringsløpere med behov for fri tilgang til å legge løyper, terrengsyklister med behov for tilgang til stier for organisert aktivitet, klatrere som arrangere samlinger mm. Vurder denne gruppen opp mot Østmarkas venner, og jeg vil bli overrasket om ikke disse utgjør en betydelig mer representativ gruppe for området. De har bare ikke sett behov for dette vernet, og har dermed heller ikke ropt ut om dette. Nå må vi altså svare på et slikt utspill som ikke engang har «status quo» som et alternativ.

Så registrerer jeg, etter å ha lest høringsdokumentet, at dette har vært en grundig prosess med mange høringsinstanser. Men problemet er at premisset er «ytterligere vern» og ikke vern slik det foreligger allerede under Markaloven.

Det er min mening at det også vil være totalt historieløst å skulle verne Østmarka i den grad det her legger opp til. Vernets direkte konsekvens er å redusere tilgangen til marka for brukere slik som meg, og introduserer noe nytt i markas historie, ut over de allerede etablerte Naturrestatene.

Østmarkas historie inneholder aller mest en betydelig bruk og ressursutnyttelse, og er mer å regne som et kulturlandskap. Her har vært både tømmerdrift, seterdrift, husmannsplasser, transportårer (Se plankeveien <https://no.wikipedia.org/wiki/Plankeveien>) og utbygging av vannkilder. Hvilket også fremgår av Høringsdokumentet.

Ikke minst har det vært et sentralt rekreasjonsområde for tur, løp, ski og sykkel. Både på og utenfor sti. Og fortsatt har vi vill natur og natur som har sameksistert med brukerne og kulturlandskapet, og som på ingen måte er truet.

Så hva er det som skal vernes? Vernet er oppkonstruert sett i lys av minst 200 år med historie, hvor marka har vært i aktiv bruk for store og små, til både rekreasjon og virksomhet.

Marka hadde ikke hatt den beskaffenheten og tilgjengeligheten til de omkringliggende bebyggelsenes hvis den hadde vært vernet for 200 år siden. Vi hadde ikke hatt merkede turløyper, skiløyper eller møteplasser slik vi kjenner det i dag. Flere generasjoner har fått sette sitt preg på marka, men nå skal den altså vernes ytterligere på en måte som definitivt vil legge byråkratiske hindre for aktiv bruk og forvaltning. Det som det derimot man bør vernes mot er slike «verneområder» som i veldig stor grad vil endre på bruken av marka slik den har vært brukt og brukes.

I mine øyne vil gjennomføringen av disse verneforslagene innebære et direkte misbruk av makt fra Statsforvalteren basert på et premiss lagt av en lobby-virksomhet fra en marginal gruppe, mot oss som selv bruker marka aktivt, samt for de utrolig viktige miljøene som driver idrett for barn og unge.

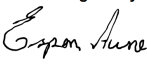
I et land som Norge med spredt bosetting og betydelige områder med urørt skog og fjell, fremstår det svært underlig å legge slike verneområder med betydelige beskrankninger på bruk, helt opp i hagen til Norges mest befolkede område. Jeg vil derfor på det sterkeste motsette meg et ytterligere vern i Østmarka, og dersom dette allikevel gjennomføres, at den varianten som velges er den som i minst mulig grad påvirker eksisterende bruk.

Og dersom et så alvorlig inngrep på bevegelsesfriheten og rekreasjonsmuligheten til store deler av Østmarkas naboer og brukere skal innføres, at det gjøres etter betydelig mer demokratiske prinsipper. Slik saken nå blir fremlagt er det kun et valg om type «vern» og ikke om dagens Markalov er et alternativ. Det bør definitivt være ett av alternativene det skal velges mellom. Her har altså den som ropte først og høyest fått legge premisset, og det anser jeg for å være uakseptabelt og udemokratisk.

Avslutningsvis, håper jeg altså at både mine barn og deres venner, som er ivrige terrengsyklister, og deres barnebarn skal få samme glede av marka som meg selv. Det vil si med rett og mulighet til å sykle så fritt som mulig i marka på stier av forskjellig vanskelighetsgrad. Selvsagt med hensyn for andre brukere, og da i samsvar med de utmerkede reglene til NOTS.

Da kan ikke en slik beslutning baseres på en oppfatning om at Østmarkas venner nødvendigvis er representative for majoriteten av brukerne av marka, og at deres interesser er mer hellige enn andres.

Mvh

DocuSigned by:

5C78674E0E2C435...
Espen Aune

Falkeveien 20C, 1476 RASTA

Tlf: 957 63 634